

ରାଜୀ କବନ୍ତୁ

ସୁଧୟେ ଯେଥୋକୋଇ

ଥବାନା ତପ୍ତି ମାରେସିଦି, ଖୁତାଏ ଅମିନି। ମାତ୍ର ମଶକ୍ରାଗ ମାରେ ଖୁତକ୍କା ଯାମ ଚାରିଦେ। ଅରୋହିବା ଥବାନା ନୁଦିନାରିହିମଦା ଓହିଥାରେ ଥବାନା ଆମା ଖୁଦିନା ହେତୁ ମତିନ ଯୋଗିଥେ ମାତ୍ରାଇ ହୟାନି। ମାରୁ ଶକ୍ତି ଯିରେକାହିନୀ ପାଥ୍ୟ ଯାମ ଲାଗିଛି। ଥବାନା ମୋଇଦା ବାଦି ଶୁକ୍ରାଗତ ଡଙ୍ଗରିଦା ନୋକରେଣ୍ଟ ତୋବୁନ ମୋଇଦି ଅଛି ନୁଦିଲ ତୁଳକମ ଚାମନ ଖୁତକ୍କାରିନି। ନେଟ୍ ହେବ ଡଙ୍ଗରି ସଥାହାରିବା ମେଲେଜନ ମ୍ୟାଦା ଲିଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗ ଚଲାଇବା। ମୋଇ ମଶକ୍ରାଗକୁ ଏବଂ ଦିନାର ଲୈକୋଯା ରାଥୋକେ ଗୋଟିଏ ହେବାନା ରାଥୋକେ ନୋକପଦମି, ମୋଇଦା କୈସୁ ହୟାନି ନାହେ। ତଥେବା ଥବା କୋଇରିନି ଏଣି।

ଏଗା ଥବାନା କୁହିର କୋଇରିବିବସି। ଚାପରାକୁ ଯାଓଶେ ତାରାମାତ୍ରମ୍ଭେ ହୋଇବିବି। ଲୈକାଯ ମଶକ୍ରାଗି। ମଶକ୍ରାଗ ଇଶକ ଖରନଗା କେଇନିରିନି। ଏମ୍ ଥିବ ଥିବ ଶକ୍ତି ଲାକପଶିଶ୍ଵ ଆହନରିବା ହେବି ଥିବା ଶାଶ୍ତରିଲାମ୍ବା, ଲୈକମ ଚାମନ ଖୁଦେ, ମୋଇଦି ଯୋଗେରେ କଷଗ୍ରା ତାନମାର ହୟାନା ହେବ କୋଇନି। ଅନ୍ତରୁ ମୋଇ ମାତ୍ର ତୋବୁନର ଖାଦ୍ୟରେ ଥାରେଇନି। କୋଇନି ପୋହିଦେଇ ଥାରେ, ମୋଇଦା ତୋକ୍ଷ-ଶରିବୁ ଆରୁନ ହୟାନର ହୟରକା ଖଲେ। ମରମି ଥବାନା ମୋଇଦା କରିବୁ ହୟରକା ନାହେ। ବ୍ୟାକୀ ମାତ୍ର ତୋବୁନ ମାତ୍ର ତୋବୁନ ରାନି। ଅନ୍ତରୁ ମୀ ଖୁଦିନି ତୈନିଦିବା ଅନୁଗ୍ରା ମା ମେତା ତୁଳି ହୟାନା ମାତ୍ରମାନ ଖରିଦିବା ରାହୀନ ହୟାନା ନୋକପଦମି। ଏମା କୈସୁ ହୟାନି ନାହେ।

ହୁଦକି ନିର୍ମାନରେ ହୋଇନିବା ରାପେବ ଆମ ଲୋନ୍ଜବାନି। ହୁଦକି ମୋର ଥା ହୋଇନି ନୁହିଲ ପର୍ମହୁ ମୋର ହୋଇନି। ଅନ୍ତରୁ ମୋଇ ମାତ୍ର ତୋବୁନର ଖଲେ। ମରମି ଥବାନା ମୋଇଦା ଥାରେଇନି। ଅନ୍ତରୁ ମୋଇ ମାତ୍ର ତୋବୁନ ରାହୀନ ହୋଇନି।

“ହୋଇନି କମାଇ ତୋତେ ହୋଇନି” ଏହି ରାହୁତ ତାବନ ମା ମରିଏ ନାହିଁ ତଥେ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ଯୁଦ୍ଧ। ଏହେବ ମୂଳ ଯେବା ପାଥ୍ୟରେ ତୋତେ ଆନ୍ଦ୍ରା ନିଂମଥାଳି ଖରଗୁ ତୁଳନା ପାକ ଟାଟ୍ଟ ହେବେ, ଏହୁ ଭାବିବି ନାହିଁ ମାତ୍ର ତୋବୁନ ରାହୀନ ହୋଇନି। ଅନ୍ତରୁ ମୀ ପାଥ୍ୟରେ ତୁଳନା ପାକ ଓ ତାବନ କାହିଁ ହୋଇନି।

“ହୋଇନି କମାଇ ତୋତେ ହୋଇନି” ଏହା କେବଳ ମାତ୍ର ତୋବୁନ ରାହୀନ ହୋଇନି। ଏହା କେବଳ ମାତ୍ର ତୋବୁନ ରାହୀନ ହୋଇନି।

ଏହି ରାନ୍ଦୁ ମା ହୁତିହାକ ତଥ୍ ଚପା ଜାଣିନି। ମା ମାନ୍ତର୍ଦୁ ହୃଦୟ ପାଥ୍ୟ ମାମା ସୁମ ଲାକପଦମି, ନଞ୍ଚା କୈସୁ ହୟାନରୁ ଏସୁ କୈସୁ ନୁହିଲା ନାହେ। ଅନ୍ତରୁ ଆନ୍ଦ୍ରା ଏବଂ ନାହିଁ ମେନ ମେନ ...ଜାଗିନି?”

ଏହି ରାନ୍ଦୁ ମା ହୁତିହାକ ତଥ୍ ଚପା ଜାଣିନି। ମା ମାନ୍ତର୍ଦୁ ହୃଦୟ ପାଥ୍ୟ ମାମା ସୁମ ଲାକପଦମି, ନଞ୍ଚା କୈସୁ ହୟାନରୁ ଏସୁ କୈସୁ ନୁହିଲା ନାହେ।

ଏହି ରାନ୍ଦୁ ମା ହୁତିହାକ ତଥ୍ ଚପା ଜାଣିନି। ଏହା କେବଳ ମାତ୍ର ତୋବୁନ ରାହୀନ ହୋଇନି।

“...ହୁତିହାକ...ହୁତି...ହୋତା?”

“ଏହା ଶୁଶ୍ରୀ ପାଥ୍ୟ କେବଳ ମାତ୍ର ତୋବୁନ ରାହୀନ ହୋଇନି।

ଏହା ଶୁଶ୍ରୀ ପାଥ୍ୟ କେବଳ ମାତ୍ର ତୋବୁନ ରାହୀନ ହୋଇନି।

“ଏହା ଶୁଶ୍ରୀ ପାଥ୍